

sygn. akt IVRC 394/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Kubica**

Protokolant **Marlena Dudkowska**

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2016r. w Gdańsku sprawy

z powództwa P. S.

przeciwko A. E.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 29 listopada 2010r. sygn. IVRC 134/10 od pozwanego A. E. na rzecz powódki P. S. z kwoty po 500 zł do kwoty po 650 (sześćset pięćdziesiąt) zł miesięcznie, płatne z góry do 15-go dnia każdego miesiąca, poczynając od dnia 13 maja 2015r.

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala

III. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

IV. nakazuje pobrać od pozwanego A. E. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów sądowych

Sygn. akt IV RC 394/15

UZASADNIENIE

Małoletnia P. S. reprezentowana przez matkę A. S. w dniu 13 maja 2015 roku złożyła przeciwko swojemu ojcu A. E. pozew o podwyższenie alimentów ustalonych wyrokiem tut. Sądu z dnia 29 listopada 2010 roku z kwoty po 500 zł do kwoty po 750 zł miesięcznie, poczynając od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dacie ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego małoletnia powódka miała 12 lat. Obecnie powódka ma 16 lat i jest uczennicą III klasy gimnazjum. Usprawiedliwione potrzeby powódki oszacowano na kwotę około 1.200 zł. P. S. jest dzieckiem niepełnosprawnym. Choruje ona na Zespół (...) i pozostaje pod opieką lekarzy. Matka powódki otrzymuje świadczenie pielęgnacyjne z Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w G. w wysokości 1.200 zł, dodatek rodzinny w wysokości 106 zł, dodatek rehabilitacyjny w wysokości 80 zł oraz 153 zł dodatku pielęgnacyjnego. Matka powódki sprawuje stałą opiekę nad córką, bowiem pozwany został pozbawiony władzy rodzicielskiej nad małoletnią.

/pozew – k. 2-3/

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że w jego ocenie nie doszło do wypełnienia przesłanek warunkujących zmianę zakresu jego obowiązku alimentacyjnego. Zakres usprawiedliwionych potrzeb powódki nie uległ zmianie, zaś sytuacja majątkowa pozwanego, który w pełni wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe, z uwagi na powstanie nowych,

nieistniejących w dacie ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego, obciążeń nie pozwala na przyjęcie, iż pozwany jest w stanie partycypować w utrzymaniu córki w szerszym niż aktualnie zakresie. A. E. nie zakwestionował wysokości kosztów utrzymania małoletniej w zakresie opłat za mieszkanie czy wyżywienie. Podważył jednak wskazywane przez stronę powodową wydatki na zakup odzieży. Dalej wyjaśniono, że pozwany pracuje na terenie Niemiec na stanowisku monter instalacji – wentylacji, a jego średnie wynagrodzenie wynosi 6.025,25 zł netto. Poza powódką ma on na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci pochodzących ze związku małżeńskiego z J. E.. Miesięczny koszt utrzymania gospodarstwa domowego pozwanego i jego rodziny to kwota 2.565,23 zł. Nadto w związku z wykonywaniem pracy zarobkowej na terenie Niemiec, pozwany ponosi miesięczne wydatki w wysokości około 580 euro, które nie są refundowane przez pracodawcę. Koszty utrzymania małoletnich dzieci pozwanego, a będących przyrodnym rodzeństwem powódki, plasują się łącznie na poziomie 1.972 zł. Średniomiesięczne wydatki pozwanego stanowią kwotę 7.346,65 zł, natomiast łączny dochód stanowi kwota 7.200,50 zł.

/odpowiedź na pozew – k. 64-70/

Na rozprawie w dniu 27 lipca 2016 roku pełnomocnik pozwanego wniósł o nieobciążanie pozwanego kosztami sądowymi w przypadku nieoddalenia powództwa powołując się na art. 102 k.p.c.

/protokół z rozprawy z dnia 27.07.2016 r. – k. 192-194/

W toku procesu w dniu 24 maja 2016r. powódka uzyskała pełnoletność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. S. ur. (...) pochodzi z nieformalnego związku (...).

Prawomocnym wyrokiem z dnia 29 listopada 2010 roku, sygn. akt IV RC 134/10, tut. Sąd podwyższył alimenty od A. E. na rzecz małoletniej P. S. z wysokości po 300 zł miesięcznie do kwoty po 500 zł miesięcznie.

Wówczas małoletnia powódka miała 12 lat i uczęszczała do piątej klasy. Zamieszkiwała wraz z matką, która sprawowała nad nią osobistą opiekę, u rodziców matki. Małoletnia obciążona Zespołem (...) miała problemy zdrowotne. Wymagała opieki matki jak i opieki lekarskiej, w tym endokrynologa, dermatologa, okulisty oraz kardiologa. Miesięczny koszt utrzymania małoletniej jej matka określiła na kwotę około 980 zł, w tym na lekarstwa 200 zł.

Matka małoletniej wówczas nie pracowała, sprawowała osobistą opiekę nad córką. Jej miesięczny dochód stanowiło: świadczenie pielęgnacyjne z MOPS w wysokości 520 zł otrzymywane w związku ze sprawowaniem osobistej opieki nad córką, zasiłek pielęgnacyjny – 153 zł, zasiłek rodzinny – 91 zł, dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu kształcenia – 80 zł.

Pozwany zamieszkiwał wraz z żoną i córką u swoich rodziców. Pozwany pod koniec lutego 2010 roku stracił pracę wartownika w (...) Ochrona Sp. z o.o. Od 1 kwietnia 2010 roku pozwany pracował w spółce Agencja (...), początkowo na czas określony, a następnie od czerwca 2010 roku na czas nieokreślony. W spółce tej pozwany w kwietniu zarobił 220 zł brutto, a w maju 227,82 zł brutto, co wynikało z ilości faktycznie przepracowanych godzin. Pozwany od maja 2010 roku podejmował prace dorywcze, z których to w maju osiągnął dochód w wysokości 1.600 zł. Pozwany przyznał, że jego możliwości zarobkowe kształtują się na poziomie 1.600 zł. Pozwany nie odwiedzał małoletniej córki P. S. ani nie czynił jej żadnych prezentów. Nikt z rodziny pozwanego nie pomagał matce powódki w opiece nad małoletnią.

/dowód: akta sprawy IV RC 134/10: świadectwo pracy – k. 11, zaświadczenie – k. 12, zestawienia kosztów utrzymania – k. 13-15, k. 27, faktura – k. 16, k. 32-33, zaświadczenie lekarskie – k. 28-30, zaświadczenie z salonu optycznego – k. 31, zestawienie opłat ze spółdzielni – k. 34, decyzja z dnia 16.06.2008 r. – k. 35, decyzja z dnia 2.11.2009 r. – k. 36-37, orzeczenie o niepełnosprawności – k. 53, umowa o pracę – k. 66, protokół z dnia 29.11.2010 r. – k. 68-69, wyrok z dnia 29.11.2010 r. wraz z uzasadnieniem – k. 74-82, zaświadczenie – k. 126, wyrok Sądu Okręgowego z dnia 21.06.2011 r./

P. S. ma obecnie 18 lat i uczęszcza do III klasy gimnazjum w szkole specjalnej. Legitymuje się orzeczeniem o niepełnosprawności z uwagi na zdiagnozowany u niej Zespół (...). Powódka pozostaje pod opieką dermatologa, kardiologa, okulisty, stomatologa oraz endokrynologa. Powódka cierpi na niedoczynność tarczycy i łuszczycę. Przyjmuje liczne leki, w tym hormonalne. Powódce niezbędne są okulary korekcyjne z uwagi na wadę wzroku. Nadto wymaga ona stałej rehabilitacji. Powódka mieszka z matką u rodziców matki. Z powodu nietrzymania moczu przez powódkę niezbędna jest częsta wymiana odzieży. Matka powódki dowozi ją do szkoły komunikacją miejską. Matka powódki oszacowała jej koszty utrzymania na kwotę około 1.260 zł, w skład której wchodzi: czynsz – 165 zł, energia – 30 zł, żywność – 570 zł, odzież – 275 zł, środki higieniczne – 96 zł, szkoła – 27 zł, prezenty okolicznościowe – 50 zł, leki – 50 zł.

/dowód: zaświadczenie lekarskie – k. 12, faktura – k. 18-26, k. 28-34, k. 54-58, k. 60, k. 137-138, k. 165-167, rachunek – k. 27, dowód wpłaty – k. 59, zeznania A. S. – k. 170-171/

A. S. Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w G. w okresie od 1 stycznia 2015 roku do 29 lutego 2016 roku wypłacił łącznie następujące świadczenia: zasiłek rodzinny – 1.532 zł, dodatek z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego – 1.200 zł, dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego – 100 zł, zasiłek pielęgnacyjny – 2.142 zł, świadczenie pielęgnacyjne – 17.000 zł, składki na ubezpieczenie społeczne – 357,76 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne – 117 zł. A. S. poza powódką nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Mieszka ona wraz z powódką u swoich rodziców, którym dokłada połowę do czynszu wynoszącego 700 zł.

/dowód: zaświadczenie (...) k. 11, k. 147, pismo spółdzielni – k. 13, faktura – k. 14, zeznania A. S. – k. 170-171/

A. E. z zawodu jest tapicerem, nie pracował jednak w wyuczonym zawodzie. Pozwany posiada licencję (...) ochrony I stopnia, w przeszłości pracował jako pracownik ochrony. Jest zatrudniony w Oddziale Firmy (...) na terenie Niemiec na stanowisku monter instalacji wentylacji. Na terenie Niemiec pozwany podjął pracę pod koniec 2014 roku. W 2014 roku pozwany uzyskał przychód w wysokości 46.939,11 zł przy kosztach uzyskania przychodu w wysokości 6.130,78 zł, co dało dochód w wysokości 40.808,33 zł. Wynagrodzenie netto pozwanego za okres od sierpnia 2015 roku do stycznia 2016 roku kształtowało się następująco: sierpień – 6.136,84 zł, wrzesień – 6.505,86 zł, październik – 5.722,63 zł, listopad – 6.126,35 zł, grudzień – 3.312,19 zł, styczeń – 5.047,71 zł. Pozwany w lutym 2016 roku uzyskał wynagrodzenie netto w wysokości 5.041,20 zł. W marcu 2016 roku otrzymał wynagrodzenie i zasiłek chorobowy od dnia 21 marca 2016 roku w łącznej kwocie 5.333,81 zł. Zasiłek chorobowy wypłacony przez pracodawcę w kwietniu 2016 roku wynosił 4.629,90 zł. Od 1 maja 2016 roku zasiłek chorobowy pozwanego był wyliczany i wypłacany przez niemiecką Kasę Chorych (...) R. H.. A. E. przedłożył pracodawcy następujące po sobie zwolnienia lekarskie od dnia 21 marca 2016 roku do dnia 30 czerwca 2016 roku. Obecnie pozwany nadal przebywa na zwolnieniu lekarskim. W miesiącu lipcu pozwany otrzymał 1.700 euro z niemieckiej kasy chorych, co stanowi świadczenie za dwa miesiące.

Pozwany w pracy w Niemczech doznał urazu głowy, czego jednak nie zgłosił jako wypadku przy pracy. Pozwany leczy się u neurologa z powodu nerwicy i bóli głowy. Z zaświadczenia lekarza neurologa wynika, że powinien unikać pracy na wysokości, pracy nocnej, przy maszynach w ruchu, tym bardziej, że wcześniej przez kilka lat leczył się z powodu epilepsji.

Pozwany wraz z żoną i dwójką małoletnich dzieci mieszka w mieszkaniu użyczonym mu przez jego rodziców, za które ponosi opłaty eksploatacyjne. Żona pozwanego otrzymuje wynagrodzenie za pracę w wysokości około 1.300 zł, obecnie otrzymuje zasiłek chorobowy. A. E. obciąża kredyt gotówkowy przeznaczony częściowo na spłatę innych kredytów, udzielony do dnia 11 lipca 2017 roku na kwotę 16.465,95 zł.

Pozwany nie utrzymuje kontaktu z powódką i poza alimentami nie uczestniczy w inny sposób w kosztach jej utrzymania.

/dowód: odpisy skrócone aktów urodzenia – k. 44-45, zeznanie podatkowe za 2014 rok – k. 72-78, umowa użyczenia – k. 78, umowa o pracę – k. 83-85, wydruk z rachunku – k. 86-87, umowa kredytu gotówkowego – k. 91-97,

potwierdzenia zapłaty – k. 98-99, potwierdzenia przelewów – k. 106-112, k. 114-116, k. 118, k. 120, k. 122-123, zaświadczenie pracodawcy – k.157, k. 179, zaświadczenia lekarskie – k. 168, k. 180-185, k. 189, zeznania pozwanego – k. k. 171-172, k. 193-194/

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na wyjaśnieniach stron i złożonych przez strony do akt dokumentach. Wiarygodność dokumentów nie była w toku procesu przez strony kwestionowana, nie budziła też wątpliwości Sądu. Sąd jedynie częściowo dał wiarę wyjaśnieniom matki powódki i pozwanego, o czym będzie mowa szczegółowo w dalszej części uzasadnienia.

Nadto Sąd przeprowadził dowód z akt sprawy o sygn. IV RC 134/10.

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Art. 133 § 1 k.r.o. stanowi, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Z treści art. 133 § 2 k.r.o. wynika, że poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajdzie się w niedostatku. Z definicji obowiązku rodziców względem dziecka wynika, że obowiązek ten ustaje dopiero wówczas, gdy dziecko osiągnie samodzielność życiową, co najczęściej jest powiązane z podjęciem pracy zarobkowej. Uzyskanie przez dziecko faktycznej, realnej zdolności do utrzymania się samodzielnie pociąga za sobą wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego uregulowanego w art. 133 § 1 k.r.o. Jeżeli dziecko następnie znajduje się w niedostatku, jego uprawnienia alimentacyjne w stosunku do rodziców kształtuje art. 133 § 2 k.r.o. Z kolei zgodnie z art. 133 § 3 k.r.o. rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy przy tym od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, o czym stanowi art. 135 k.r.o.

Materialnoprawną podstawą powództwa o podwyższenie alimentów jest art. 138 w zw. z art. 135 § 1 k.r.o., z którego wynika, że można domagać się zmiany wysokości alimentów w razie zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do alimentacji. Nie każda jednak zmiana stosunków uzasadnia ingerencję w wysokość alimentów, ale tylko taka, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., sygn. III CZP 91/86, OSNCP 1988/4/42). Zmiana stosunków to istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Skutkiem takich zmian jest potrzeba skorygowania zakresu obowiązku alimentacyjnego (por. wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 21 stycznia 2015 r., VI RCa 293/14).

Ciężar dowodu, że od daty poprzedniego skonkretyzowania obowiązku alimentacyjnego nastąpiła tego rodzaju zmiana okoliczności, obciąża powoda (art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c.).

W doktrynie ugruntowało się stanowisko, iż aby art. 138 k.r.o. mógł znaleźć zastosowanie, nie muszą wystąpić równocześnie zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i zmiany w zakresie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (por. H. Haak, Kodeks rodzinny i opiekuńczy komentarz, obowiązek alimentacyjny, Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierowania „Dom Organizatora”, Toruń 1995, s. 140).

W literaturze podkreśla się, iż z biegiem lat, a zwłaszcza wskutek dorastania dziecka, zwiększają się jego potrzeby i tym samym osoby zobowiązane do jego alimentacji powinny zwiększyć swój wysiłek dla zaspokojenia tych potrzeb (T. Smoczyński, Prawo rodzinne i opiekuńcze, Warszawa 2005, s. 277).

Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez Sąd wysokości alimentów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 r., III CRN 350/69).

Podkreślić należy, że czas trwania obowiązku alimentacyjnego rodziców względem własnego dziecka nie jest ograniczony terminem i nie pozostaje też w zależności od osiągnięcia przez uprawnionego określonego stopnia wykształcenia ani uzyskania pełnoletności. Jediną okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie obowiązku, jest to, czy dziecko może się utrzymać samodzielnie. Zatem, jak to wynika z obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dziecka – obowiązek ten ustaje dopiero wówczas, gdy dziecko osiągnie samodzielność życiową, co z reguły łączy się z możliwością podjęcia pracy zarobkowej. Wykładnia art. 133 § 1 k.r.o. bowiem nie może pozostawać w oderwaniu od art. 96 § 1 k.r.o., który nakłada na rodziców obowiązek troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i należytego przygotowania go do pracy odpowiednio do jego uzdolnień.

Rozpoznając powództwo Sąd obowiązany był zbadać, czy od daty ustalenia alimentów w sprawie sygn. IV RC 134/10, czyli od 2010 roku, nastąpiła istotna i trwała zmiana okoliczności. Różnica wieku powódki spowodowana upływem czasu od daty ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego już sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych z uczęszczaniem do szkoły, wyżywieniem czy środkami higieny. Podkreślić należy, że ostatnia konkretyzacja obowiązku alimentacyjnego miała miejsce prawie 6 lat temu. W ocenie Sądu, od daty ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego nastąpiła zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb powódki wynikająca z samego faktu upływu niemal 6 lat. Powódka w 2010 roku była osobą małoletnią, aktualnie jest osobą dorosłą. Zauważyć należy, że jej koszty utrzymania w związku z niepełnosprawnością i koniecznym leczeniem są znaczne. Podkreślić należy, że pomimo, iż powódka jest już osobą pełnoletnią, w toku procesu ukończyła 18 lat, to nie jest ona zdolna do samodzielnego utrzymania się i zaspokajania własnych potrzeb, co jest w sprawie okolicznością bezsporną. Zwrócić należy uwagę, że P. S. kontynuuje naukę, jest osobą niepełnosprawną i wysoce prawdopodobne jest, że powódka nigdy nie będzie zdolna do samodzielnego zaspokajania swoich potrzeb.

Odnosząc się do sytuacji zarobkowej pozwanego, stwierdzić należy, że uległa ona znacznemu polepszeniu w porównaniu ze stanem aktualnym w momencie ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego. Pozwany w przeszłości wykonywał zatrudnienie jako pracownik ochrony, uzyskując dochody na poziomie nieprzekraczającym 2.000 zł netto. Aktualnie A. E. przebywa na zwolnieniu lekarskim, jednakże od końca 2014 roku wykonuje pracę w Niemczech uzyskując znacząco wyższe wynagrodzenie niż uprzednio. Sąd co prawda zauważa, że zmieniła się sytuacja rodzinna pozwanego, gdyż urodziło się mu jeszcze jedno dziecko (pozwany w chwili obecnej mieszka z żoną i dwojgiem małoletnich dzieci), niemniej jednak obowiązek alimentacyjny wobec tych dzieci nie obciąża wyłącznie pozwanego, ale również jego żonę. Nie można również pominąć, że wysokość zadłużeń pozwanego nie ma wpływu na wielkość jego udziału w kosztach utrzymania uprawnionej. Na wysokość świadczenia alimentacyjnego nie mogą mieć wpływu obciążające pozwanego zobowiązania bankowe czy też zobowiązania wobec rodziny. Osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, musi się z tym liczyć przy podejmowaniu kolejnych pożyczek i kredytów i ich wysokość planować stosownie do posiadanych możliwości z uwzględnieniem obowiązku alimentacyjnego (por. orzeczenie SN z dn. 12.11.1976r., III CRN 236/76).

Powtórzyć należy raz jeszcze, że sytuacja zarobkowa pozwanego uległa zmianie na tyle istotnej, że w ocenie Sądu jest to podstawa do podwyższenia alimentów. Pozwany co prawda argumentował, że doznał wypadku przy pracy, ma poważne problemy zdrowotne, lecz się neurologicznie i w związku z tym domagał się oddalenia powództwa, jednakże na moment zamknięcia rozprawy nadal osiągał dochody będące konsekwencją podjęcia zatrudnienia w Niemczech. Pozwanemu bowiem wypłacano wynagrodzenie za pracę, a następnie zasiłek chorobowy. Jak pozwany zeznał na ostatniej rozprawie w dniu 27 lipca 2016 roku, w lipcu wypłacono mu świadczenie w wysokości 1.700 euro za dwa miesiące. Powyższej kwoty nie można, w ocenie Sądu, uznać za niską, mając na uwadze fakt, iż pozwany

obecnie przebywa w Polsce i nie ponosi kosztów utrzymania związanych z pracą na terenie innego państwa. Biorąc pod uwagę dochody pozwanego stwierdzić należy, że są to kwoty ponadprzeciętne, niewiele niższe od wynagrodzenia otrzymywanego przez pozwanego w czasie, gdy faktycznie świadczył pracę. Nie można pominąć również tego, że A. E. nie był w stanie wyjaśnić Sądowi, do kiedy będzie otrzymywał zasiłek chorobowy i czy będzie on ulegał z upływem czasu pomniejszeniu. Stwierdzić należy, że pozwany rzeczywiście ma problemy zdrowotne, jest pod opieką lekarza neurologa. Lekarz jednakże nie wystawił zaświadczenia, z którego by wynikało, że pozwany jest całkowicie niezdolny do pracy. Pozwany zeznał, że zaleceniem lekarskim jest, aby zrezygnował z dotychczasowego zatrudnienia wiążącego się z pracą fizyczną na wysokości. Zwrócić należy uwagę, że wskazania lekarskie nie wykluczają powrotu pozwanego do uprzedniego zatrudnienia w charakterze pracownika ochrony. Podsumowując, A. E. nie wykazał przed Sądem, by w chwili obecnej nie miał żadnych możliwości zarobkowych, wręcz przeciwnie, udowodnione zostało, że pozwany w toku procesu pobierał wynagrodzenie za pracę, a następnie zasiłek chorobowy, które w znaczący sposób przewyższają świadczenia, z których utrzymuje się powódka i jej matka.

Odnosnie możliwości zarobkowych matki powódki, wskazać należy, że wyczerpują się one w otrzymywanych świadczeniach z tytułu sprawowania opieki nad niepełnosprawnym dzieckiem. Podkreślić należy, że pobierając tego rodzaju świadczenia z pomocy społecznej, opiekun osoby niepełnosprawnej nie może podejmować zatrudnienia pod rygorem utraty uprawnienia do tego rodzaju świadczeń.

Nie można pominąć również tego, że przez całe życie powódki pozwany nie angażował się w żaden sposób w jej wychowanie i opiekę nad nią, tak jest i obecnie, co również musi mieć odzwierciedlenie w rozkładzie ciężaru obowiązku alimentacyjnego obojga rodziców wobec powódki.

W ocenie Sądu koszty utrzymania powódki wskazane przez jej matkę są co do zasady usprawiedliwione, jednakże koszty zakupu odzieży są nieco zawyżone.

Zestawiając przedstawione wyżej usprawiedliwione potrzeby powódki z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi obojga rodziców Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec P. S. wyczerpuje się kwotą po 650 zł miesięcznie. Kwota ta odzwierciedla zakres zmiany okoliczności w porównaniu do sytuacji w momencie ostatniego ustalania alimentów w wyroku z dnia 29 listopada 2010 roku. Stąd też na zasadzie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. orzeczono jak w pkt I i II sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie jako bezzasadne. Jako datę początkową ustalenia alimentów w nowej wysokości Sąd przyjął dzień 13 maja 2015 roku, czyli dzień wytoczenia powództwa o podwyższenie alimentów, co jest zgodne z żądaniem pozwu. Sąd nie zasądzał odsetek, bowiem takie roszczenie w pozwie nie zostało zawarte.

Stosownie do regulacji art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w części zasądzającej alimenty nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

O kosztach sądowych Sąd orzekł w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., mając na uwadze, że strona powodowa z mocy ustawy była od kosztów sądowych zwolniona. W ocenie Sądu nie istnieją podstawy, aby odstąpić od obciążania pozwanego kosztami sądowymi na podstawie art. 102 k.p.c., czego pełnomocnik pozwanego domagał się na rozprawie w dniu 27 lipca 2016 roku. Opłata obciążająca pozwanego w przedmiotowej sprawie wynosi 90 zł i przy uwzględnieniu dochodów pozwanego brak jest, zdaniem Sądu, podstaw, by pozwanego z tego obowiązku zwolnić.